

σημείωμα για την έκδοση

Μια γυναίκα που αγαπώ πολύ μου είπε πως στην Ιαπωνία οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να πιάνουν τη φωτιά μέχρι τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, γι' αυτό δεν μπορούσαν ν' ασχοληθούν με την τέχνη της κεραμικής την οποία, μόλις τους δόθηκε η ευκαιρία, εξερεύνησαν με πάθος και διακρίθηκαν σε αυτή.

Οι γυναίκες πάντα κατανοούσαν τη φωτιά. Την έχουν μέσα τους και την τιθασεύουν. Ήταν αναμενόμενο ότι θα διαπρέψουν στη χρήση της. Η φύση των γυναικών τους επιτρέπει να κατανοούν θεμελιωδώς όλα τα στοιχεία. Με τη χρήση αυτής τους της συνάφειας επιχειρούσαν ανέκαθεν να ερμηνεύσουν και να θεραπεύσουν τον κόσμο. Μάγισσες, μάντισσες, μαιές, μπτέρες, αφετηρίες και καταφύγια, οι γυναίκες είναι η ζωή η ίδια. Με χαρακτηριστικά που αντιστοιχούσαν σε αυτά της γης, δεν μου κάνει εντύπωση ότι οι πρώτες θεότητες ήταν γυναικείες.

Στη φύση, όμως, παρατηρούμε τη δράση αντιθετικών δυνάμεων, οι οποίες με την αλληλεπίδρασή τους δημιουργούν, συντηρούν, καταστρέφουν και επαναδημιουργούν τη ζωή, όπως πρέπει. Όσο απομακρυνόμαστε από αυτόν τον κύκλο, όσο επιλέγουμε τις τάσεις που αντανακλούν την επίπλαστη ταυτότητά μας, τόσο η ισορροπία χάνεται. Ο κόσμος για να έχει ισορροπία χρειάζεται τη συνέργεια του θηλυκού με το αρσενικό. Καμία τάση δεν είναι αυθύπαρκτη, παρά η άλλη όψη μιας τάσης.

Α. Σχοινιά